

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἑπαρχίαις φράγκα 11
Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσά 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΣΤΕΡ ΜΠΟΥΝ

Δαμαστήν τοῦ βασιλέως τῶν τετραπόδων

Ἐκεῖ ἔστο λειονταρόκλουβο
Ποῦ τόσο δείχνεις στήθος
Κί' ἀπ' ὄξω σέ χειροκροτεῖ
Ἀσφαλισμένο πλῆθος,
Ποῦ παίζεις μέ τό θάνατο,
Τόν δέρνεις, τόν χορεύεις
Καί μέσ' ἀπό τό στόμα του
Ζωή καινούργια κλέβεις,
Ἐκεῖ ἔστο λειονταρόκλουβο
Τῇ θέσι σου ζηλεύω,

Σέ βασιληάδες ἤθελα
Κί' ἐγὼ νά βασιλεύω,
Νά τοὺς χορεύω τό χορό
Ποῦ τρέμουν καί φοβοῦνται,
Ἐμένα νά χειροκροτοῦν
Κί' αὐτοὶ νά λησμονοῦνται.
*
Νά δείχνω γύρω ἔστο λαό
Τί γίνεται, σά θέλη
Ἀποφασίζει καί τολμᾷ
Καί παύη νά ν' ἀγέλη,

Ἀγέλη τετραπόδαρη,
Ποῦ σκύβει τὸ κεφάλι
Κι' ἀπὸν ἀπὸ τῆ ράχη της
Χορεύουν οἱ μεγάλοι.

✧

Τῶν τετραπόδων βασιληῆς
Κι' ἂν ἦναι τὸ λειοντάρι,
Σὰ λείψουν τὰ τετράποδα
Ποῦ θά βρη τέτοια χάρι;

ΔΙΚΗ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ

Ἐκτακτος τηλεγραφικὴ ὑπηρεσίᾳ Ῥαμπαγᾶ

Λαμία, 18 Ἰουνίου, ὥρα 4 μ. μ.

Δαμιανὸς στρέβει μύστακα υπερτροφῶς, πεποισθῶς ἀθώων. Κινήσει πολιτικὴν ἀγωγὴν ἐναντίον δημοσίου. Ζητήσῃ ἱκανοποίησιν. Κάββας συνεχάρη αὐτῷ κρυπτογραφικῶς.

Αὐτόθι, αὐτονυκτεῖ.

Δαμιανὸς βέβαιος περὶ ἀναδιορισμοῦ του, προθύμως ἀποδίδει δημοσίῳ 43 καταγρασθεῖσας δραχμὰς παραιτούμενος πάσης ἱκανοποιήσεως. Δούνη πελάτης χανδακιωμένος.

ΜΠΟΥΝ ΚΑΙ ΓΚΡΕΓΚΟΥ

Ἄξις: στεφάνων εἶναι ὁ φίλος κ Παναγῆς Τσίγκρης, ἡ Ῥά κ Ἄρ ο ῦ ρ α κ, διὰ τὴν ὠραίαν καὶ μοναδικὴν διασκέδασιν τὴν ὁποῖαν παρέχε τῆ πόλει ἐνεργήσας τὴν ἐνταῦθα ἄφιξιν τῶν κ. κ. Μπούν καὶ Γκρέγκου. Πρώτην φοράν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν εἶδε τόσῳ τέλειον ἵπποδρόμιον καὶ δις ἤδη θαυμάζει τόσῳ κοσμοζακουσμένον λεοντοδραστήν, ὅσος ὁ λέοντος λεοντωδέστερος Μπούν. Διὰ τοῦτο ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου εἰς τὸν Νέον Ἀπόλλωνα τοῦ δημοφίλους Παναγῆ εἶναι, κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν, μεγάλη καὶ τὸ ἀμφιθεατρικὸν αὐτοῦ ἐμβαδὸν εἶναι πάντοτε ἀνδρογυναικοδριθές. Μικροὶ καὶ μεγάλοι ἐξίστανται πρὸ τῆς δεξιότητος, τῆς εὐστροφίας, τῆς ὀ-

φισιδοῦς εὐλογίας, τῆς αἰλουρικής σιρτητικότητος τῶν ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδιῶν τοῦ ἵπποδρόμου, καὶ ὁ πλέον ἀγέλαστος ἀνθρωπος δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ξεκαρδίζεσθαι ἐκεῖ ἰστὰ γέλοια μὲ τοὺς ἀμμήτους κωμικούς του, οἵτινες ποικίλλουσι τὴν παράστασιν διὰ νοστιμωτάτων παιγνίων. Πρὸ τοῦ δημοτικωτάτου πλέον Ἀντῶνιο μὲ τὸ γουρὸν ἢ τὸ γαϊδούρι του, —ζῶα νοσημονέστερα βουλευτῶν τινῶν ἡμῶν, —δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τὴν σοβαρότητάτου μήτε ὁ Σεμιτέλος (ἦχι ὁ τοῦ Μαυρογένη, ἀλλ' ὁ τοῦ Σουρῆ)

Ἐπειτα εἰς ὅλα τὰ τοῦ συμμαχικοῦ αὐτοῦ θιάσου βλέπεις ὅτι ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ Ἑγγλέζους. Ὅλα τῶν ἐν τάξει, ὅλα πλοῦσια, στερεὰ, τέλεια, ἀκριβῆ καὶ ἀκριβὰ. Ἐχουν ἵππους στοιχίζοντας ἀπὸ τίσσερας μέχρι ἐπτά χιλιάδων φράγκων, ἵππους χρυσοφαλάρους πολυτελεῖς ἐπισεσαγμένους, καὶ μόνον ὁ κλωθὸς τῶν λεόντων τοῦ μίστερ Μπούν στοιχίζει οὐτῶ χιλιάδας φράγκων. Τὸ προσωπικὸν τοῦ θιάσου εἶναι πολυμελέστατον, αἱ δὲ ἀπάται αὐτοῦ τοιαῦται, ὥστε ὁ ἀναλογιζόμενος αὐτὰς δὲν δύναται νὰ παραπονεῖθι διὰ τὴν υπερτίμησιν τῶν εἰσιτηρίων. Ὁλόκληρος κόσμος ἀνθρώπων καὶ θηρίων καὶ ζῶων μικρῶν μετὰ μεγάλων ἀναμένει τὴν συντήρησιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν παραστάσεων, ἥτις πανταχοῦ παρακολουθεῖ τὸν συμμαχικὸν θίασον τῶν κ. κ. Γκρέγκου καὶ Μπούν.

Σήμερον δίδονται δύο παραστάσεις ἡ μία τὴν ἡμέραν καὶ ἡ ἄλλη τὴν νύκτα. Θὰ γένωιν ἔκτακτα πράγματα.

Ἄρκει νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι ὁ μίστερ Μπούν ὁ ἀντιμετωπίσῃ θηρίον ἀτίθασσον τὸ ὅποσον πρώτην φοράν θὰ τὸν γνωρίσῃ.

Καὶ μία εἰδησις ἐνδιαφέρουσα. Ὁ μίστερ Μπούν προτείνει, ἀναλαμβάνων τὴν εὐθύνην, νὰ εἰσαγάγῃ κρατῶν ἀπὸ τῆς χειρὸς ὄντινα ἔβλη μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν κλωθὸν τῶν λεόντων. Μανθάνομεν ὅτι ὁ ἀτρόμητος συναδέλφος κ. Ἰωάννης Καμπούρογλου ἐδέχθη νὰ εἰσέλθῃ μετ' αὐτοῦ

— 45 —

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΡΑΜΠΑΓΑΣ»

— 45 —

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

ἸΗ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Σήμερον εἴμεθα οἱ ἀληθεῖς βασιλεῖς τῆς Ἀνατολῆς. Κυρινοῦμεν τῆς πόλεως καὶ τῶν προαστείων. Ἀναριθμητοὶ εἶναι ἐπὶ τὰς διαταγὰς ἡμῶν διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς βίας ἀγωνιζόμενος στρατός. Οἱ κλέπτει μας, οἱ αἰσχροκερδεῖς μας, οἱ λησταὶ μας εἶναι τόσον τολμηροὶ, τόσῳ καλῶς συντεταγμένοι, ὅσον οἱ ὑπακούοντες εἰς τὴν Καμόραν τῆς Νεαπόλεως καὶ τὴν Μάριαν τῆς Σικελίας, τὰς δύο ταύτας ἐταιρείας τὰς ὁποίας οὐδεμία κυβέρνησις ἠδυνήθη νὰ καταστρέψῃ. Ἡ διοργάνωσις ἡμῶν εἶναι τελεία. Δύνανται νὰ συλλάβουν χιλίους τῶν στρατιωτῶν ἡμῶν χωρὶς κανεὶς νὰ καταγγείλῃ

τοὺς ἀρχηγούς του. Τὰ πλοῦτη μας εἶναι ἄπειρα. Ἐὰν τς Τάγμα ἤθελε νὰ δανείσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ χρήματα τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην, ἡ Τουρκία θὰ περιεφρόνει τοὺς τραπενζίτας τοὺς ὁποίους ἀντιπροσωπεύει ἐδῶ αὐτὸς ὁ τρισανόπτο-Βεργονσέ. . .

— Τοῦ ὁποίου ἐπιθυμεῖτε νὰ γενῆτε γαμβρός, εἶπε σιγανὰ ὁ Χαριτιδῆς.

— Σιῶπα, καὶ ἄκουσε μέχρι τέλους, τῷ ἔκραξε βροντωδῶς ὁ Παπαζογλου.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φοβερᾶς αὐτῆς δυνάμεως, εἶμαι πρῶτον ἐγὼ, ἔπειτα σὺ, καὶ ἀντὶ ν' ἀπολαύωμεν ἐν εἰρήνῃ τοῦ καρποῦ τῶν ἔργων μας, μεριμνῶμεν πῶς νὰ ἐπεκτείνωμεν καὶ ν' ἀναπτύξωμεν τὴν ὑφ' ἡμῶν δημιουργηθεῖσαν ἐταιρείαν.

Ἄλλὰ δὲν ἐπιδιώκομεν τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Σὺ, Χαριτιδῆ, μένεις μετὰ τῶν τέκνων τοῦ Ἰοἰμ, διότι ἀγαπᾷς τὸν χρυσὸν καὶ τὴν ἐξουσίαν, διότι ἡ δίψα τῶν ἡδονῶν καὶ τῆς δεσποτείας δὲν ἐκορέσθη εἰσέτι.

Ἐγὼ, μένω διότι ἔχω τὴν πίστιν, διότι ὁ Θεὸς μοι ἔδωκε τὴν ἐντολὴν νὰ θεμελιώσω ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης τὴν βασιλείαν τῶν ὁμογενῶν μου, ἀναμένω ἕως οὗ γεννηθῇ ὁ Μεσσίας ὅστις διὰ παντὸς θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπεροχὴν, τὰ πρωτεῖα αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον.

Ἐγεννήθη χριστιανός, σὺ, ἐγὼ εἶμαι Δροῦσος. Οἱ πρόγονοί μου, πρὸ ἑνεακοσίων ἐτῶν, ἐλάτρευον τὸν ἀληθῆ Θεὸν καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Λιβάνου· οἱ πρόγονοί μου ἔλαβον ἀπ'

ΛΟΓΤΡΑ ΜΕΘΑΝΩΝ. — Πολλά παράπονα άκούομεν παρ' αν-
θρώπων εκ των λουτρών τούτων επανερρομένων και τόν έαυτών
για κακια νιναζόντων, διά την ακρίβεια, διά τό άρπακτικόν των
εκεί ξενοδόχων. Δέκα φράγκα τήν ήμέραν κατανατφ, λέγουσιν, να σου
ζητούν δι' έν δωμάτιον και τί δωμάτιον ; Είς του Τριγγέττα θά
περνούσας καλλίτερα. Δυνατόν να θεραπευθής εκεί από χρονίόν τι
νόσημα, αλλά πάντοτε κινδυνεύεις να πάθης τ σ ε π η σ ά: τροφίαν.

ΑΠΟΦΕ, εις τό θέατρον τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ΣΕΒΕΡΟΣ ΤΟΡΕΑΑΗΣ.
"Εκλεκτός επιτυχία καθ' όλα και κωμωδία οι «Πτεινόμεναι.»

ΑΠΟΦΕ εις τό Νέον Φάληρον έξωθεν του θεάτρον, εις τινι ξενο-
δοχεια, παριστάνονται οι αλησται του Σίλλερν, παρίστασις ενεργε-
τικη υπέρ των Ξενοδόχων του Table-d'-Hôte ιδίως. 'Εντός δέ του
θεάτρον «Φάρσα» εις τρεις πράξεις, από Φιάσκο ή κύνες ύρνούμενοι.»

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Συγχαίρομεν από καρδίας τφ προσφιλεστάτφ ήμιν και άλλοις
παρασχόντι πολύτιμον τφ ΡΑΜΗΓΑΪ συνεργασίαν κ. Νικολάφ
Σπηλιόπουλφ τφ Κορινθίφ, επί τφ διορισμφ αυτού ως Διευθυντού
των έντασθα σωφρονιστικων φυλακων του κ. Συγγρού. Λαμπρότερα
έκλογή δέν ήδύνατο να γείνη. Γνωστόν έτι ο κ. Σπηλιόπουλος ιδιαι-
τέραν έχων έφεςιν και κλίσην προς τοιαύτην έργασίαν άπεστάλη εις
τήν 'Εσπερίαν παρά του κ. Συγγρού θπως ειδικώς άσχοληθη εις
τήν μελέτην των εκεί σωφρονιστικων συστημάτων και του διοργα-
νισμού των εύρωπαϊκων φυλακων. 'Ο κ. Σπηλιόπουλος μετά μονα-
δικού ζήλου μετά φανατισμού πλέον σπουδάσας και χωνεύσας όλα
τά εύρωπαϊκά συστήματα των φυλακων επανέκαμφεν έντασθα με-
στός πασών των απαιτουμένων γνώσεων διά τήν θέσιν ήν σήμερα
μόλις κατέλαβε. Συγχαίρομεν αυτόφ και πάλιν, άλλ' έτι πλέον συγ-
χαίρομεν τφ κ. Συγγρφ και έτι πλέον τοις φυλακισμένοις, οτινες
τοιούτου διευθυντού ήξιώθησαν, αλλά μεθ' όλα τά συγχαρητήρια
ταύτα ο ΡΑΜΗΓΑΪ δέν έννοει να πέση στα χέρια του.

**
*

Μετ' αγαλλιάσας; έμάθομεν τήν επιτυχίαν δύο φίλων τελειοφό-
των τής Ιατρικής, των κυρίων Φιλοποίμενος 'Αργυροπούλου και
Θωμά Κανά, οτινες, μετά λαμπράς εξέτασις, ήξιώθησαν του διδα-
κτορικού πτυχίου μετά του επιζήλου βαθμού λ ί α ν κ α λ ω ς. Τοις
εύχόμεθα νίκας τής επιστήμης αυτών έν τφ Ιατρικφ σταδίφ.

'Η νόσος να τους φοβηθη, ως θεϊκήν όργην,
Κι' όπου πατούν να τρέπεται εις άτακτον φυγήν.

ΤΑ ΔΙΘΙΟΠΙΚΑ Ν. Η. Παρίση το ύ ε ξ "Υ δ ρ α ς δημοτι-
κωτάτου 'Αθθθσινοδίου Ιατρού εξέδόθησαν και δεύτερον μετά πολ-
λών βελτιώσεων και προσθηκων. 'Η Β' αυτή έκδοσις κοσμεϊται και
δι' εικόνων, έξ των μια εικονίζει τόν συγγραφέα φέροντα τήν πολύ-
τιμον αϊθιοπικήν στολήν ήν έδώρήσατο αυτόφ ο Νεγκους των Νεγ-
νούς 'Ιωάννης μας, άλλ' είναι δύσκολον ν' αναγνωριση τις υπ' αυ-
τήν τόν προσφιλή Ιατρόν, διότι ο ξυλογράφος ήλλοίωσε τους χαρα-
κτήρας του προσώπου του και τήν έκφρασιν του τόσον ώστε ούτε
ως μακρυνός συγγενής δέν τοδ ήμοιάζει. Τό βιβλίον τιμάται δραχ-
μίν 4 και πωλείται παρά τφ έκδότη κ. Κουσσλίφ, οστις δέν είχε
τήν ευγένειαν να μάς σταλη έν αντίτυπον, άλλ' ο ΡΑΜΗΓΑΪ τόν
έκδικείται ευγενώς συσταίνων τό βιβλίον, μ' όλην του έκδότης τήν
τσιγγουριά.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ Η ΒΑΤΟΣ, Ν ι κ ο λ ά ο υ Φ ω τ ε ι ν ο ύ
(όδός 3 Σεπτεμβρίου, οίκια Σταϊκου). Τό κομψόν αυτό και εύσυνει-
δητον Καπνοπωλειον, κείται παρά τήν πρόσοψιν του Ο ι ν ο π ω
λ ε ι ο υ κ α ι 'Ε σ τ ι α τ ο ρ ι ο υ 'Ο Β ά τ τ ο ς, περι ούπροχθές
εγράψαμεν. 'Ο Διευθύνων αυτό φιλότιμος και περιποιητικός κ. Φω-
τεινός έννοει να έγκύση πελατεϊαν διά τής έξόγου ποιότητας των
καπνων αυτού. "Έχει δέ πάντοτε σ ι γ α ρ έ τ τ α νωπότατα και
τά καπνά του δύνανται να εύχαριστήσουν τό πλέον μωρμούρικο
και ιδιότροπον τ ε ρ ι α κ λ ή κ ι. Να τόν προτιμάτε υπ' εύθύνην
του και υπ' εύθύνην μας, και θά ίδητε ότι δέν σας έ σ κ ο τ ί σ α
μ ε ν άδικως διά τοιοϋτον Φ ω τ ε ι ν ό ν, άλλά σας έφωτίσαμεν
δικαίως.

Η παρελθόντα φύλλα τής δευτέρας περιόδου πωλούνται έν τφ Γραφείφ του «Ραμπαγά» αντί 10 μόνον λεπτών.

Μή φοβησαι τίποτε. Θά επανέλθω έντός ολίγων έτών,
και τό Τάγμα, τό όποϊον, κατά τήν άπουσίαν μου, θά διοι-
κής, θ' αύξήση άκόμη κατά τήν επάνοδόν μου. *Άλλως δέ,
τό Τάγμα θά λάβη γνώσιν τής άποφάσεώς μου. Συγκάλε-
σον τό μέγα συμβούλιον των 'Ακκάλ διά τήν πρώτην ήμέ-
ραν τής προσεχοϋς σελήνης.

Ταύτα είπόν ο Παπάζογλους διηυθύνθη προς μίαν των
μυστικων θυρών και άπήλθε ρίπτων τάς λέξεις ταύτας προς
τόν Χαριτίδην :

— Μή λησμονής πρό πάντων τόν φανοφόρον, και πρόσχε
να ξελαστρευθη ταχέως ο έξωθεν του μονιστρικού καταστή-
ματος περιπολών εφέντης.

VII

Κατόπιν τής παραστάσεως του Καραγκιόζη ήν προσήνεγ-
κεν ο πασσας τφ γείτονι αυτού Μουράτ και τφ δανειομεσίτη
Βεργονσέ, φοβεραί θυέλλαι έξεράγησαν έν τφ χαρμίζφ του
Βλάχα-Μποστάν όπου είχε παρεισδύσει ο 'Ορζερη έσπέραν
τινά εκ των γλυκων ύδάτων τής 'Ασίας επανερρομένους.

'Ο 'Ρουστεμ δέν ήστειεύετο με τήν πίστιν των γυναικων
του, και εύθυσ μετά τήν αναχώρησιν των ξένων αυτού ήγέρθη
ως κριτής ένα έκδικήση τήν καταγγελθεισαν αυτόφ άτιμίαν
παρά του ύποκριθέντος τά πρόσωπα του Καραγκιόζη.

'Ο εύνοχος Μπεσηρ, οστις είχε ενμπνεύσει τους δολίους

λόγους του Καραγκιόζη, συνεπλήρωσε τό έργον αυτού κατη-
γορων δι' άσυγχώρητον έγκλημα την ύπό τήν φύλαξιν αυτού
δυστυχη Χανούμ. 'Αρκίζετο εις τόν κύριον του ότι ή άφρων
αυτή σύζυγος ανήλλαξε, μ' ένα σκυλόφραγκον, έρωτικούς
λόγους επί της ασιατικής ακτής, ο δέ πολιορκων αυτήν έ-
ραστής εισήχθη κρύφα εις τό παλάτι του πασα και θά συ-
νελαμβάνετο, άλλ' έσώθη, διότι ή συνενοχος του τόν εφυ-
γάδευσε διά τής προς τήν θάλασσαν του Μπρμαρά κατα-
πακτης.

'Ο πασας θυμωθεις έκάλεσεν ένώπιόν του τήν κατηγορου-
μένην, και παρ' ολίγον, έν τή πρώτη εξάφει τής όργής του,
να τήν καταδικάση αναπολόγητον.

'Άλλ' ή Βάγια δέν ήτο εκ των ήλιθίων εκείνων οθωμα-
νίδων, αίτινες μόνον να κλαίουσιν και να δούρωνται και να ζη-
τούν έλεος γνωρίζουσιν, όσακις διαπράξωσι τι κακόν. 'Η
Βάγια απέλογήθη μετά γαλήνης και έκαμεν έντύπωσιν εις
τόν Ρουστέμ.

*Άλλως δέ τφ ήρεσκε πολυ ή γυνή αυτη ήτις έτήρησε
τους ελευθερους τρόπους τής άγρίας αυτης χώρας. 'Ανεγνώ-
ριζε τήν ύπεροχήν του πνεύματός της, όσον έξετίμα τά θέλ-
γητρά της.

Τό παιγνιώδες αυτης τόν ήφαιδρυνε κατόπιν άν'αρās
ήμέρας πλήρους ύποθέσεων και επισήμων δεξιώσεων, και είχέ
τι τό χάρην δι' αυτόν ή άνεξαρτησία του χαρακτήρος της.
('Ακολουθεί.)